

หัวข้อวิทยานิพนธ์

โครงการออกแบบภายใน สถาบันภาพยนตร์ไทย

เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

นักศึกษา

นางสาวรัชดาภรณ์ ทองรวย

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์พรชัย บุญชัยวัฒนา

หลักสูตร

สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

สถาปัตยกรรมภายใน

พ.ศ.

2542

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์ไทยเป็นสมบัติอันล้ำค่าของประเทศ เพราะภาพยนตร์ไทยสามารถสะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของประเทศ ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและความเป็นมาในครั้งอดีตกาล นอกจากนั้นภาพยนตร์ไทยยังเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความสวยงามของภูมิประเทศ ได้เป็นอย่างดี และยังเป็นสื่อมวลชนที่สามารถเข้าสู่ชุมชนได้กว้างไกล ไม่ว่าจะอยู่ท้องทุ่ง ชนบทหรือเขตจังหวัดใด ก็ยังสามารถได้รับรู้เรื่องราวต่างๆ ได้จากภาพยนตร์ไทยอีกด้วย โดยอาจกล่าวสรุปได้ว่า ภาพยนตร์ไทย คือการบันทึกเรื่องราวและประวัติศาสตร์ของชาติไทย ที่สามารถนำกลับมาศึกษาค้นคว้าได้ แต่ในปัจจุบันภาพยนตร์ไทยกลับถูกมองข้าม และไม่มีการพัฒนาให้ทันกับต่างประเทศ อันเนื่องมาจากวงการภาพยนตร์ไทยยังไม่มีแหล่งศูนย์รวมทางด้านวิชาการและการบริการที่สมบูรณ์แบบ ในอดีตที่ผ่านมาอาจจะมีประชาชนบางกลุ่ม เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาพยนตร์ไทย จึงพยายามรวมตัวกันจัดตั้งเป็นสมาคม มูลนิธิ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง คอยให้การสนับสนุน หรือแม้แต่ภาครัฐบาล ก็ยังพอมองเห็นสมบัติอันล้ำค่านี้อยู่บ้าง จึงได้จัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติขึ้น ภายใต้การดูแลของกรมศิลปากร และที่กล่าวมาแล้วนั้นก็คือบทบาทสำคัญของภาพยนตร์ในประเทศไทย ซึ่งในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ ผู้โปรดภาพยนตร์อย่างยิ่ง ทรงเล็งเห็นถึงความสำคัญและทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อวงการภาพยนตร์ในประเทศไทยตลอดรัชสมัยของพระองค์ โปรดให้ตราพระราชบัญญัติภาพยนตร์ไทย พ.ศ. 2473 โปรดให้จัดตั้งสมาคมภาพยนตร์สมัครเล่นแห่งประเทศไทย โปรดให้จัดสร้างโรงภาพยนตร์ศาลาเฉลิมกรุง และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนวงการภาพยนตร์ในประเทศไทย และเหนือสิ่งอื่นใดพระองค์ทรงโปรดการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นอย่างยิ่ง ทำให้ตลอดรัชสมัยของพระองค์ ภาพยนตร์ถือว่าเป็นศิลปะและมรดกอันล้ำค่าของชาติ แต่เท่าที่กล่าวมา การอนุรักษ์ภาพยนตร์ไทยก็ยังไม่สามารถทำได้ดีเท่าที่ควร และยังไม่สามารถให้ความรู้หรือให้บริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้ครบสมบูรณ์แบบ เพราะเนื่องมาจาก สภาพของอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เอื้ออำนวยและที่สำคัญ

ภาพยนตร์ไทยยังไม่มี สถาบันที่มีเอกลักษณ์และภาพพจน์ที่สามารถรองรับความต้องการทั้งหมดได้เลย ถึงแม้แต่ละฝ่ายที่เล็งเห็นความสำคัญจะพยายามกันมาแล้วหลายยุคหลายสมัยก็ตาม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงเริ่มต้นจากการตั้งโจทย์ เพื่อการศึกษาค้นคว้าถึงภาพพจน์และภาพลักษณ์ของสถาบันภาพยนตร์ไทย เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยศึกษาด้านความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของการใช้พื้นที่ และความสัมพันธ์ของพื้นที่ให้พอเพียงสำหรับการให้บริการในด้านต่างๆ ที่ควรจะมีในสถาบันภาพยนตร์ไทยฯ โดยศึกษาจากการเก็บข้อมูลโดยตรง การสัมภาษณ์ผู้ที่มีความรู้ และเกี่ยวข้องกับวงการภาพยนตร์ในประเทศไทย และจากการศึกษาโครงการใกล้เคียง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สรุปผล เพื่อตั้งเป็นโจทย์ขึ้นมา

ต่อจากนั้นจะนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาเอกลักษณ์ ในการออกแบบของโครงการ ว่าควรมีแนวความคิดอย่างไร โดยนำทฤษฎีต่างๆ มาสนับสนุน แนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในของโครงการ แล้วเลือกวิเคราะห์อาคารที่เหมาะสมหรือใกล้เคียงกับความต้องการในการใช้พื้นที่ และมีภาพลักษณ์ที่สอดคล้องกับโครงการ มาจัดสรรค์พื้นที่และออกแบบที่ว่าง (SPACE) ภายในอาคารให้ตรงกับข้อมูลที่วิเคราะห์ไว้ เมื่อเราได้นำข้อมูลที่วิเคราะห์ไว้ทั้งหมดมาประกอบประกอบการออกแบบ ก็จะทำให้ผลงานที่ได้ สามารถตอบสนองกับแนวความคิดและความต้องการได้โดยตรง มีความเหมาะสมใกล้เคียงกับพื้นฐานและความต้องการของแต่ละองค์กร ได้ภาพลักษณ์ที่ดีและเหมาะสมกับการเป็นสถาบันภาพยนตร์ไทยฯ และสามารถเป็นผลทำให้แต่ละหน่วยงานหรือองค์กร สามารถนำโครงการนี้ไปเป็นตัวอย่างหรือแนวทางในการจัดสร้างจริงในอนาคต การศึกษาทั้งหมดนี้เป็นการแสดงออกถึงกระบวนการทางความคิดที่จะสามารถวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อค้นหาเป้าหมายสุดท้ายของผลงานทางการออกแบบ นั่นคือ ภาพลักษณ์ของรูปแบบสถาปัตยกรรมภายใน ที่มีเอกลักษณ์ของความเป็นสถาบันภาพยนตร์ไทย เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวของประเทศไทย